

[Knud Jespersen.]

brug for i en tid, hvor man gennem den økonomiske politik har lammet så store dele af landets produktionsapparat, at vi har en ganske stor produktionskapacitet, som ikke er udnyttet? Jeg tror det ikke.

Samtidig vil regeringen give mulighed for tilbageføring af underskud over 2 år for aktieselskaberne. Dette kan betyde — jeg understreger kan betyde — at man vil forvandle de meget gode år 1972-73 for nogle virksomheder til underskudsår, og gennem tilbagebetaling af de indbetalte selskabsskatter må man nok regne med, at vi kommer i en ny situation, for selskabsskatternes provenu var ikke for stort i forvejen: ca. et par milliarder kroner.

Vi anerkender derimod, at en række små og mellemstore virksomheder er kommet i vanskeligheder også på grund af den førte politik, og vi er villige til at være med til at finde former for støtte her igennem direkte lån, kreditter eller garantiordninger mod passende kontrolforanstaltninger, herunder også indsigt og kontrol fra de ansattes side. Men over for den mellemstore og den mindre erhvervsdrivende står den kendsgerning, at de sidste tilgængelige tal for storkapitalen viser, at der er nogle, der har haft ganske store profitter og ganske store udbytter. Deres muligheder for at sænke det procentuelle udbytte og alligevel udbetale større summer til aktionærerne har lovgivningen jo for længst gjort legale.

Jeg skal bare nævne ét eksempel. F. L. Smidth & Co. A/S er meget illustrerende. Fra 31. december 1971 til 31. december 1972 udvidede de egenkapitalen fra 615 mill. kr. til 1.215 mill. kr. Med en egenkapital på 1.215 mill. kr. er der en aktiekapital på 400 mill. kr., men heraf er kun 5 mill. kr. indbetalt af aktionærerne, så deres sorg over regeringens udbyttebegrænsning findes næppe. Det betyder nemlig, at selv med 5 pct. kan de nå op på ganske gigantiske beløb.

Hulheden i dette forslag: at man skulle begrænse udbytter og avancer, overgås jo kun af løftet om at fastholde priserne på landbrugsprodukterne, i alt fald hvis man må for fællesmarkedet, og jeg tror slet ikke, det var nødvendigt at spørge; hvis man havde haft viljen til at fastholde priserne, kunne man lade være at fjerne

mejeritilskuddet, det var en kontrollerbar prisdæmpende foranstaltning. Der er ingen grund til at lægge større vægt på den side af sagen, for hvis det skal være i to måneder, ja, så ved vi jo godt, at efter de to måneder kan vi være i en helt ny situation. Hvis det skal være i et år, ja, så lang tid det er tidsbegrænset, kan det selvfølgelig have sin værdi. Men hvis ikke det gøres effektivt, bl. a. ved at regeringen trækker tilbage kravet om at fjerne mejeritilskuddet, er der ingen grund til at tro, at man kan opnå noget prisstop i denne side af salen.

Hvis vi tager kapitalvindingsskatten, som regeringen vil have lempet efter princippet i 15. marts-forslaget i år, ja, så betyder det skattelettelse for godsejerne — efter vores beregninger på omkring 500 mill. kr. Alene for Bregentved gods vil gevinsten, hvis vi tager 14.-15. alm. vurdering, efter vore beregninger være omkring 6 mill. kr. i skattelettelse.

Samlet vil helhedsplanen forringe beskæftigelsen og skabe nye og endnu større vanskeligheder for den økonomiske udvikling. Også af den grund afviser vi den. Derimod er vi tilhængere af en virkelig planlægning for en demokratisk løsning med perspektiv i. Vore forslag i den retning har vi forelagt og dokumenteret, spændende fra forslag til offentlig kontrol over nationalisering til fastlæggelse af priser, til en ny skattepolitik og med virkelige initiativer, der var vendt i lønmodtagernes favør og ikke som under den nuværende regering og det nuværende folketingsflertal altid imod lønmodtagerne.

Omkring den katastrofale udvikling i beskæftigelsen har vi jo taget mange initiativer i dette år. Jeg synes, det skal nævnes også ved denne lejlighed. I januar fremsatte vi forslag om ophævelse af bygge- og anlægsstopet. Regeringen og flertallet i denne sal afviste det. Vi fremsatte det forslag, fordi vi forudså konsekvenserne af den udvikling, alle i dag kan se er blevet resultatet. Vi har gentaget det mange gange siden. Det er det ikke blevet dårligere af, men det er ikke blevet bedre behandlet. I sommer, den 15. august, rejste vi spørgsmålet om ungdomsarbejdsløsheden og fik det svar fra arbejdsministeren, at netop for de unge skulle der være muligheder for midlertidig beskæftigelse inden for visse